

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile neînscrise nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
cătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Deiss, Heinrich
Schick, Rudolf Mosse, A. Oppel;
Nürnberg: Anton Oppel; J.
Dumortier, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Haas, Suo-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o soră
garmond pe o coloană 6 or. și
10 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoiașă.
Reclame pe pagina a 3-a o
soră 10 or. sau 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în fi- care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălătațe:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
ANUNȚAMENTUL pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30: etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 191.

Brașov, Vineri-Sâmbătă, 31 August (12 Septembrie)

1896.

Tarul cel tăcut.

Un diplomat rusesc, despre care scirea venită dela Belgrad spune, că se numără între cei mai distinși diplomați ai Rusiei, a făcut nise importante declarațiuni cu privire la Tarul.

Tarul, dișe el, e om tăcut, gânditor, amical, cu înclinări idealiste, der serios. Nu-i plac trasele. Cu toate acestea toasterile sale sunt sincere și amicabile. Însemnătate politică nu au și nici că voesce să li-o dea. Se înșelă aceia, cari cred, că călătoria lui Nicolae II ar avé o însemnătate politică, și că cu privire la rezolvarea cestiunei orientale s'ar fi stabilit ceva, fiă în ori și ce chip.

Visitând Tarul pe cei mai puternici doi domnitori ai triplei alianțe, și tot-odată și Franția, dovedesce printr'asta tocmai, că voesce pacea, căci nicăiri răboiul nu e dorit. Acesta-i singura însemnătate politică a visitei Tarului, dișe diplomatul din vorbă.

Cât pentru călătoria la Paris, va fi, adauge el, mare desamăgirea Francesilor, decă ei așteptă dela visita Tarului îndestulirea poftelor de revanșă. Nu trebuie uitat, ce-i drept, că raporturile cu Parisul fiind mai amicabile, acesta pôte să facă, ca visita din Paris să fiă mai călduroasă, mai cordială, der peste acesta e zadarnică ori-ce combinași.

Vederile acestea ale diplomatului rusesc sunt în total vederile adoptate și de cei din Berlin. Și cu mult mai mare avânt și insuflețire, decă a putut-o face amintitul diplomat, a declarat împăratul Wilhelm II în toastul său dela Görlich, că convingerea lui este, că „stăpânul celei mai puternice oștiri” voesce să-și întrebunțeze trupele sale numai în serviciul culturai și în scutul păcei, și că în deplină înțelegere cu domnitorul Germaniei, el voesce să unescă toate poporele

din Europa pe temeiul intereselor generale, pentru apărarea celor mai sfinte bunuri.

Are dreptate diplomatul rus și când afirmă, că Tarul Nicolae II nu dișe mai mult, decă gândesce, simte și are de gând să facă. Astfel la întelnirea din Breslau, în toastul său împăratul Germaniei a făcut cu insuflețire amintire de trăietatea de arme germano-rusescă dela începutul veacului acestuia. Der Tarul în răspunsul său a rămas înbumbat de sus până jos și a tăcut cu deservire asupra acestei părți a toastului lui Wilhelm II. Amiciția cu Franția nu iertă, ca suveranul Rusiei să reînoscă acele amintiri. Der el nici n'a voit să facă politică prin toastele, ce le-a ținut la Viena și la Berlin.

Pôte că Nicolae II va face puțină politică sentimentală la Paris prin aceea, că le va vorbi aliaților săi cu mai mare căldură și cordialitate, cum dișe diplomatul rus. Și atunci însă în fond nu va dișe nimic, ce ar puté să lase a se zări trăsurile cele mari ale viitorei politice rusesci.

Vom fi tot așa de înțelepți după încheierea visitelor împăresce, ca și acum. Numai atăta vedem încă de adî cu claritate. Se grupază tot mai strins puterile din amândouă alianțele. De-ocamdată însă atât tripla alianță, cât și dubla alianță ruso-francesă se declară cu vioiciune pentru marele probleme ale culturai și ale păcei europene, ceea ce vré să dișă, că nu află încă oportun răboiul, pe care nici unii, nici alții nu cutéză a-l începe.

O ciocnire de vorbe.

D-l I. Slavici, în articolul său din „Gazeta” dela Bucuresci din 24 August curent intitulat „gruparea mocionistă”, tinđend a arăta nise lucruri isbitore ce s'ar fi petrecut la Lugoșiu, ne oferă un model de stil,

despre care de mult a diș Buffon, că nimic nu întunecă lumina, ce trebuie să se răspândescă într'o scriere, ca scănteile, ce se produc cu sila, ciocnind vorbele unele cu altele, cari în adevăr ne iau ochii pentr'un minut, der cari ne lasă numai-de-cât în întunec.

Și această ciocnire a vorbelor o găsim în toate scrierile politice ale lui Slavici, pentru-că el n'a fost niciodată stăpân pe subiectul ce și-a propus a-l descrie și n'a avut niciodată convingeri statornice și intransigente, care să formeze un lanț continuu în viața lui publică.

De aceea scrierile lui sunt fără legătură, fără gândire și fără idei fundamentale și nu presintă altă valoare, decă înlesnirea în deprinderea de-a grămădi cuvinte, cari se ciocnesc ca două trenuri gole de mărfuri.

Priviți la frazele ce vă înfățișez și sunt sigur că-mi veți da dreptate în ceea ce privește ciocnirea vorbelor înșirate de d-l Slavici fără nici un „rost”.

„Convingerea noastră, dișe d-l Slavici, e că nu e rău să se facă gruparea acesta”.

„Decă nu era deci rău să se facă, e bine că s'a făcut”.

Audi-audi! apoi nu-i asta o ciocnire de vorbe că adecă: „ce e bine, nu e rău și ce e rău, nu e bine”?

Poftiți acum și alegeți, decă e bine, sau decă e rău, că s'a făcut gruparea?!

„Vorba e numai să fiă știut pretutindenți, — urmază oraoul dela Măgurele, — care e rostul acestei grupări?”

Rostul acestei grupări, răspunde tot augurul, nu e altul, decă că Românii ar voi să se abată dela politica lor tradițională imperialistă, pornind pe căi nouă, care să-i ducă la succese, și pentru a inveda erorea în care s'ar afla gruparea, d-l Slavici dișe:

„E hotărit rostul Românilor în actuala situațiune generală, și nici de dragul d-lui Dr. A. Mocsonyi, nici de dragul

d-lui P. Cosma, n'are să se schimbe rostul acesta”.

Cu alte cuvinte în creerii augurului bășbaie tot felul de vederi, cari îl fac să credă, că Românii nu va puté să schimbe „rostul acesta”, care îl duce pe Aurel Ciato la temniță și care retusă primirea lui Pațița în același loc, pentru cuvântul, că temnițele unguresci sunt prea îndesate cu Români și astfel fiind, nu mai sunt locuri vacante.

Apoi nu e acesta a doua ciocnire de vorbe, care sémână ca ou ou ou cu povestea „cocoșului roșu”?

Urmază acum a treia ciocnire de vorbe, care e cea mai puternică încât sgudue și pe mașiniști „cu caracter național”, Brote, Lucaciu și Mangra, rostind augural următoarele:

„Ne vom bucura deci cu toți, decă cei concentrați împrejurul d-lui Dr. A. Mocsonyi vor soi să profite de această situațiune, care e cea mai priincioasă din toate pe câte le-am avut în secolul acesta, și vor soi să culgă pentru Români ródela ostenelelor noastre. Cuvinte de a ne bucura vom avé înșe și decă ei nu vor soi ori nu vor voi să profite de situațiune, oi vor ținé să sperie Impărații!”

Ași oferi cu plăcere un premiu, și anume portretul d-lui Slavici, acelaia, care va fi în stare să-mi esplique această enigmă cuprinsă în periodul de mai sus, că „situațiunea actuală ar fi cea mai priincioasă pentru Români ca să culgă ródela ostenelelor d-lui Slavici & Comp.”

Vine acum a patra ciocnire, care a înspăimântat pe toți cetitorii, vedând cum se denunță în mod tendențios adunarea unei societăți literare, care n'are a face nimic cu politica și care trebuie să sufere fără să se pótă apăra când Slavici, o lovesce în următorul mod:

„Sgomotosa manifestațiune dela Lugoșiu n'a fost lucru cu minte tocmai în timpul, când în Macedonia, în Creta și la Constantinopol se măcelăresc ómenii, ér în România se fac pregătiri pentru primirea împăratului Francise Iosif.”

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Civilizația Egiptului.

(Urmare.)

A doua scrisore este răspunsul același scrib Pentaur cătră Ameneman, prin care confirmă trimiterea lucrurilor cerute.

Cele spuse în această scrisora, sunt cu deosebire interesante:

„Scribul Pentaur, pentru a satisface inima stăpânului său, șeful archivelor teșaurului regal, Ameneman. Asta se trimite spre a face cunoscut stăpânului meu, grijele aduse în buna și absolut perfecta executare a ordinelor ce mi-a dat stăpânul meu. Óre acesta nu s'a făcut pentru a se bucura inima sa? Casa stăpânului meu este în bună stare; servitorii săi sunt în bună stare; vitele sale, care sunt la câmp, sunt în bună stare; boii, care sunt în stal, sunt în bună stare; ei și mănăncă nutrețul în fiă-care di, când păzitorii le aduc. Căii stăpânului meu sunt în bună

stare. Rândașii le aduc în fiă-care di nutreț. Eu le măsoar în fiă-care di nutrețul și le prepar uleiul pentru prov.zia lunii. Șefii ergheliilor îi fac să galopeze la fiă-care deșe di.

„S'a început secerișul grăului de pe moșiile Majestăței Sale, cari sunt sub di-recțiunea stăpânului meu; se află în perfectă stare și excelentă situație. Eu înșoriu asinii și grăul ce trebuie să fiă secerat în fiă-care di; fac să se transporte de aceștia (de asini) și pregătesc bătaia arilor. Veghez ca să fiă gata secerătorii asinii și trei sute de rații. Der la miezul dișei spioele nu sunt arđătore? Toți secerători se dau la o parte, (odihnă).

„Dau în fiă-care di pâini la ómenii ocupai cu seceratul; fac să li-se prepare uleiul de trei ori pe lună. A făcut óre vre-unul dintr'înși un raport stăpânului meu cu privire la pâini și la ulei? Eu îi administrez într'un mod perfect și iată că acesta este adresată stăpânului meu, pentru ca el să scie...”

Acestea toate se petreceau în Egipt acum cinci mii de ani și mai bine.

Sub regii din dinastia IV Egiptul atinsese deja un grad de civilizație, capabil de a produce invidia popórelor vecine mai cu sémă a celor din Asia.

Ţera era acoperită cu orașe imense, unde furnica o populași numărósă și activă; ér jur împrejur, la depărtări mai mari seu mai mici de țermii fluviului, poporul era răspândit în sate, ocupându-se aproape exclusiv cu munca câmpului.

Pretutindenți locuișnele sunt construite cu gust și potrivite cu nevoile unei vieți comode. Funcționari nenumărați se ocupă cu reglementarea acestei vieți și sunt răspundători de mersul liniștit al trebilor.

Decă cercăm a compara viața de p'atunoi din această țera cu viața de astăzi, nu găsim o mare deosebire, și când privim cu atenție atât inscripțiile cât și picturile de pe cele mai antice monumente, vedem că Egipteanul de acum șese mii de ani, ducea cam aceeași viață ca și noi. Prin orașe casele cu două seu trei etaje nu erau ceva de mirat; ér înăuntru, acela care agonisise o avere, fiă cât de modestă, nu se lipsia de óre-care lux. Sofalele, me-

sele și scaunele lucrute artistic, precum și o mulțime de alte mici obiecte de lux, împodobiau camerile și înfrumșeau priveliștea.

Cei mai sêraoi locuiau în case mai modeste și mobilate cu lucruri mai puțin scumpe, în genere însă casele erau construite cam în același fel, ceea ce însemnă că Egiptenii aveau deja un stil al lor aparte.

Clasa agricultorilor era de sigur aceea care domina cu mult pe celelalte; nu e mai puțin adevărat însă, că comercianții erau foarte numeroși, prin porturi mai cu sémă; ér industriași mai pretutindenți.

Mai întâi minunatele construcțiuni, asupra cărora vom reveni mai la urmă, sunt o dovadă, că mecanica era bine cunoscută de acest popor. Estragerea cuprului din muntele Sinai, și transformarea acestui metal în diferite obiecte trebuincioșe vieței dișnice, presupune negreșit o cunoscință seriósă a chimiei, cunoscință, ce devine miraculoasă, când ne gândim la modul cum ei sciau să imbalsameze cada-

Ei bine, e păcat de a mai sta de vorbă cu un asemenea om desechilibrat și ale cărui osteneți în Sibiiu s'au terminat întocmai ca cântecul *ciocărliei*, care urcându-se repede în aer, cântă, cântă, cântă și când e sus de tot, atunci face *crrr, crrr, crrr!*

Scandalul se continuă „Tribuna“ de Joi publică un proces verbal, ce-l trimite d-l Iuliu Coroianu din Clușiu. Acest proces verbal, e luat în Baia-mare la 5 Septembrie 1896 în afacerea de onoare *Coroianu — Lucaciu* și este subsemnat de dnii *N. P. Rațiu* preot și *Dr. Cassiu Maniu*. Aceștia, ca reprezentanții d-lui Coroianu, s'au prezentat la d-l Lucaciu în Șişești și au cerut, ca dănsul „să-și retragă în public nedemnele expresiuni“, ce se cuprind în „Revista Orăștiei“ la adresa d-lui Coroianu și a familiei d-lui *Dr. Rațiu*. *Dr. Lucaciu* a răspuns: „că în cele scrise de el nu se află nici o ofenză și denegă a da satisfacțiunea cerută. Coroianu numai atunci poate cere satisfacțiunea dela dănsul, *dacă-i va da el* (Lucaciu) *absolutoriu*“.

Acastă afacere de onoare trebuie să surprindă cu atât mai mult, cu cât bine șcim, că Coroianu și Lucaciu erau până mai eri frați de cruce nedespărțiți în toate, așa încât lumea începuse a se deda să nu-și pôtă închipui pe unul fără de celalalt. Dér ne oprim aici, și dicem și noi față cu procesul verbal de mai sus e superflu ori-ce comentariu.

CRONICA POLITICA.

— 30 August.

În cestiunea cvotei comisiunile austriacă și ungară vor ține probabil la finea luni Septembrie o ședință în Budapesta. În cerourile politice din Budapesta se asigură, că nu există aproape nici o speranță de înțelegere, și comisiunea ungară e hotărâtă să protesteze contra ori-cărei ridicări a cvotei ungare. Se dice, că din motivul acesta n'a voit să răspundă baronul Banffy la interpelările contelui Apponyi și a lui Kossuth în cestiunea cvotei.

După cum se depeșeză din *Bucuresci*, Românii din regat fac mari pregătiri pentru primirea monarhului austriac. Regele *Carol* va sosi Lunia viitoare din străinătate, și se dice, că imediat după sosire va fixa programul sărbătorilor, ce se vor aranja în onorea împăratului *Francisc Iosif*. Lucrările la castelul *Peleş* sunt deja finite, de asemenea și sala gărei e pregătită. În curând vor fi gata și porțile triumfale, precum și întocmirile pentru lumina electrică. Pe platoul dela *Cutoceni* decurg lucrările sub conducerea unui comitet militar.

Până când în *Breslau* se săruta *Țarul* și împăratul *Wilhelm*, din *Berlin* se depe-

șeză, că între *Rusia* și *Germania* se pregătesc un război vama. După cum anunță adică „*Nat. Ztg.*“ *Rusia* vrea să-și răsbune contra *Germaniei* pentru vătămarea unor puncte din convenția comerțială. Se dice, că autoritățile germane dela grauițe au luat în timpul din urmă mai multe măsurii, cari păgubesc pe locuitorii ruși, așa d. e. au oprit din propria-le putere importul poroilor din *Rusia*.

Din *Varșovia* se anunță lui „*Kölnische Ztg.*“, că viitorul ministru de externe rusesc va fi contele *Kapnist*, ambasadorul rusesc din *Viena*. Tot așa anunță și *diarul „Tems“* din *Paris*.

Privitor la turburările din *Turcia* se depeșeză din *Constantinopol* cu datul de 8 c., că ambasadorii au prezentat *Porții* o notă colectivă, în care cer publicarea primirei concesiunilor de către *Creteni*, alegerea guvernului general și încetarea persecuțiilor contra *Armenilor*. *Porța* a și predat imediat ambasadorilor o notă verbală, în care anunță alcătuirea unui tribunal *estru-ordinar*, care va judeca pe *Armenii* revoluționari, pe *Turcii* cari au comis cruzimi și pe agenții polițienesci, cari nu și-au implinit datorița. Cu toate acestea însă se stre-coră prin public scrieri despre *torturile*, pe cari au de suferit *Armenii* închiși prin temniți. Se dice, că li-se smulg bărbile și li-se ard ochii. În *Lausanne* s'a ținut în 7 c. un mare meeting, în care s'a luat o hotărâre de protestare contra *cruzimilor* armene.

Calătoria Suveranilor ruși.

Țarul și Țarina plecară *Luni* s'era, din *Görlitz*, trecură cam pe la miezul nopții prin *Berlin*, unde nu steteră numai câte-va momente la gara *Friedrich*, ce era încunjurată de polițiști, și apoi trenul de curte apucă drumul direct spre *Kiel*, unde sosi *Marți* în 8 c. la 10 ore a. m. La gara din *Kiel* părechia împărătescă fu întâmpinată de principele prusesc *Heinrich*, de admiralitatea flotei germane și de corpul oficerilor. După onorurile și recomandările usitate Țarul și Țarina, însoțiți de principele și *princesa Heinrich*, merșeră la castel.

Aci avu loc un prând, după care urmă prezentarea admirailor și a diferiților comandanți. Țarul se întrețină mai mult timp cu admiralul *Knorr*.

După prând Majestatele *Lor* vizitară câte-va vapore de resbel germane, la 6^{3/4} d. a. principii germani își luară adio dela *Suveranii* ruși pe bordul vaporului „*Polarstern*“, și apoi treoură pe vaporul „*Hohenzollern*“ de unde observară plecarea Țarului. Când „*Polarstern*“ se puse în mișcare toate vaporele de resbel deteră salve de salut, ér musica vaporului „*Polarstern*“, pe care se aflau Majestatele rusesci, întonă imnul prusian. *Matrosii* se salutau cu strigăte de „*Urrah!*“

Alaltăeri la 1^{1/2} ore d. a. Majestatele *Lor* rusesci sosiră în *Bernstorff*, unde fură salutați de împărătesa-văduvă *Maria Feodorovna*, apoi de regele și regina *Danemarcei*, de principele mostenitor, *princesa* de *Wales* etc. Majestatele *Lor*, după-ce li-se făcură onorurile militare, însoțite de principii de față, merșeră apoi la castelul *Bernstorff*, aclamați din toate părțile de publicul adunat.

În legătură cu aceste vom publica și toastele împăratului *Wilhelm* și a Țarului ținute la prândul festiv din *Breslau*.

Toastul împăratului german din cuvânt în cuvânt este următorul:

„Permiteți Majestatele Vostre, ca să Vă depun la picioare cele mai cordiale și mai intime mulțămite pentru aceea vizită grațioasă, pe care ne-o faceți astăzi și pentru aceea onoare, de care s'a împărțit corpul 6 de armată când a putut defila înaintea Majestatei Tale. Entusiasmul, care Te-a primit pe Majestatea Ta în *Breslau*, nu este numai talmaciul simțimentelor orașului meu popor, care în persoana Majestatei Tale salută pe reprezentantul vechilor tradiții, pe păzitorul păcii. Te salută poporul pe ael pământ, pe care odinioară străbunul glorios al Majestatei Tale, — al cărui nume are norocire de a-l purta regimentul de gardă al Majestatei Tale — a luptat împreună cu moșul meu. Simțimintile, pe cari le nutrim noi și întregul nostru popor față cu Majestatea Ta, le cuprind în următoarea dorință: Dumneșeu să binecuvinte, să apere și să țină pe Majestatea Ta pentru binele Europei! Majestatele *Lor* împăratul și împărătesa *urrah, urrah, urrah!*“

La aceste Țarul a răspuns următoarele: „Mulțămesc Majestatei Tale, pentru cuvintele cordiale spuse acuma, precum și pentru primirea, de care m'am împărțășit în *Breslau*. Pot asigura pe Majestatea Ta, că și eu sum pătruns de aceleași simțimente tradiționale. Goleșc păharul în sănătatea Majestatei Tale și a Majestatei Sale împărătesei. *Urrah!*“

Din toastul, pe care l'a ținut împăratul *Wilhelm* la prândul festiv din *Görlitz* pentru corpul 5 de armată este remarcabil următorul pasagi, în care despre Țarul el duse următoarele:

„*El, capul armatei celei mari puternice* cu toate aceste voesce să-și pună trupele sale numai în serviciul culturii, și pentru apărarea păcii, în deplin înțelegere cu mine, năsuința lui se îndreptă într'acolo ca pe toate poporele Europei să le ținem strâns la olaltă pe baza intereselor comune, pentru apărarea celor mai sfinte bunuri.“

Intrăga presă germană și străină vorbesce despre toastele împăratului *Wilhelm* ținute cu ocaziunea vizitei Țarului. Multe diare accentuează, că ele peste tot au fost prea umilitore pentru *Germania* și împăra-

tul german, cu atât mai mult, că Țarul a răspuns tot-déuna scurt, rece și *frantuzesc*. Alte diare din contră afirmă, că așteptările legate de visita *Suveranilor* ruși s'au implinit în modul cel mai mulțămitor. Ba corespondentul din *Berlin* al *diarului* englez „*Daily Telegraph*“ susține, că nu e eschisă posibilitatea unei alianțe a celor trei împărați, adică rusesc, austriac și german.

SCRIRILE ȚILEI.

— 30 August.

Procese politice. În 29 Septembrie n. c. se va pertacta la Clușiu procesul de presă intentat contra d-lui *Andrei Balteș*, ca responsabil pentru redacția „*Tribunei*“, și în contra editorului acestui diar.

Din *Alba-Iulia* 'i-se anunță „*Tribunei*“ încă două procese politice pentru „*agitație*“. Unul e intentat de tribunalul din *Alba-Iulia* contra următorilor 11 locuitori din *Buciumani* (*Munții-Apuseni*) între cari 3 femei: *Dr. Virgil Todeșcu* (*Bucium-Cerbu*), *Gregoriu Sima*, *Aurel Danciu*, *Ioan David* și *Georgiu David* (*Bucium-Șeasa*), *Nicolae Băișan* (*Bucium-Isbita*), *Ioan Naicu* (*Bucium-Șeasa*), *Simeon Dandea* și *Elena*, *Sofia* și *Teresia David* (*Bucium-Șeasa*). Toți aceștia sunt acușați, că au comis „*agitație*“, făcând o primire prietinescă părintelui din *Bucium-Șeasa*, regretatului *Iovu Băbuș*, când s'a întors (27 *Iulie* 1894) din temnița dela *Clușiu*, unde tot din grația „*justiției*“ maghiare a stat închis o lună pentru o aderență oătră autorul *Replicei*, d-l *A. C. Popovici*. — Al doilea proces este în urzire contra a vre-o 30 de *Români* din *Ohaba*, provocați și atacați de gendarmii, când cu serbarea „*milenară*“ impusă comunelor, pentru-că n'au voit să facă nici un tãmbãlau.

Regele *Alexandru* al *Serbiei*, în visita pe care o va face *M. Sale Regelui Carol*, va fi însoțit de primul ministru *Novacovic*, care va discuta cu d. *Dum. Sturdza* cestiunea construirii unui pod peste *Dunăre* între *T-Severin* și *Cladova*. E probabil, că împreună cu Regele *Alexandru* va veni și mamă-sa *Regina Natalia*. Din *Bucuresci* Regele *Alexandru* se va duce prin *Predeal*, la *Triest*, *Cetinje*, *Roma* și pe urmă se va întorce prin *Viena* la *Belgrad*.

„*Misiune culturală*“. *Erd. Hir.* din *Clușiu* spune, că în *Bontida* s'a deschis în mod festiv școala poporală de stat, și s'a dat din incidentul acesta un mare banchet. Apoi numita fițuică adăoge: „*Nona școala poporală, înființată pe teritor locuit în cea mai mare parte de Valahii, va implini „misiune culturală*“. Măcar de ne-ar slăbi compatrioții noștri cu astfel de „*misiuni culturale*“, făcute din banii noștri contra voinții și trebuințelor noastre.

vrele, și cum preparau colorje, care au rămas intacte timp de mii de ani.

Prin munții dela *Sud* se găseau mine de aur și de argint, care se exploatau ziua și noptea. *Egiptenii* sciau să fabrică pânză de bumbac foarte fină, precum și diferite feluri de covore. Se fabricau vase nu numai din lemn sau din metale, dér chiar de sticlă. Multe din aceste vase erau aurite.

Munca era împărțită cu rost și socotă. Fia-care se ocupa cu meseria lui, având grije să tragă din produsul muncii sale cel mai mare profit posibil. Și astfel viața *Egipteanului* se scurgea regulată și rodnică ca și undele *Nilului*, care i-o formase.

Și e atât de adevărat, că *Egipteanul* din acele vremuri se simțea mulțumit de condițiunile în care trăia, încât ultima lui dorință — suprema lui dorință — pentru viața de apoi, nu și-o putea formula altfel decât să o petreacă în aceeași quietudine, cum o petrecuse și pe cea de pe pământ. Mărtea, pentru *Egipteanul* de acum oinci-șeci de secole, nu era alt-ceva decât

o punte de trecere dela o stare de lucruri la alta, stare de lucruri ce nu trebuia să aibă sfârșit. Prin urmare ceea ce preocupa pe *Egiptean* nu era mărtea în sine, ci drumul ce trebuia să străbată, spre a trece din această viață în cealaltă. El — mortul — lăsa aci una sau mai multe ființe iubite; dér trebuia să-și urmeze menirea. Dincolo, alte ființe iubite — părinții și strămoșii — 'l așteptau. Și ca să ajungă cu bine în locaș, necunoscut încă de cei ce rămăneau, el — mortul — trebuia să fiă bine aprovizionat și bine îndestulat, după cum fusese cât timp trăise. De aceea, lângă dănsul, se aședa, pentru calea cea lungă, făină, grâu, diverse fructe și altele, provizii, ce trebuiau să fiă reînnoite cât se putea de des și în timp de ani de zile, începând încă din primul ceas al călătoriei.

Apoi *Egipteanul* nu se mulțămia numai cu această precauțiune. Neînțelegând viața decât sub forma ce cunoscuse, el și-a dîs, că distrugerea corpului însemnă distrugerea vieții. Și această i-se părea cu neputință.

Viața și actele *Nilului* prea erau

veșnice și vecinic aceleași, ca să-și închipuiscă, că viața lui, care se considera ca un produs al *Nilului*, să pôtă fi altfel decum voia *Nilul* — deul a toate făcator și ordonator a toate — să fiă. De aci grija și stăruința să găsească mijlocul de a conserva pe veci integritatea corpurilor și trebuie să fi priceput prea bine chimia, deore-ce știința modernă n'a putut precisa încă elementul, de care se serviau vechii *Egipteni*, spre a momifica cadavrele și a le conserva intacte timp de veacuri nenumărate.

Am vădut mai sus, că o credință vechiă, comună la toate poporele antice, era descendența din zei. La *Egipteni* această credință s'a identificat în totul și în toate cu însă-și viața lor, până la cele mai mici amănunte.

Sufletul omului — credeau ei — nu este alt ceva decât o mică părticică din sufletul lui *Dumneșeu*, care se desfăcea din imensul și nesfârșitul tot, spre a se îmbrăca în forma omenescă. Când omul se născuse el suferea o transformare, — detașarea din marele tot — ti o theos; ti to

pan *) — a unei părticele de suflet și îmbrăcarea lui în carne și oșe sub forma omenescă; — când murea, mica părticică de suflet se întorcea la marele tot, de unde plecase. De altă parte *Oziris* (zeul, care personifica viața), ucis de *Sith* (*Typhon*), scorbora în infern și reinviază sub forma lui *Horus*. *Egipteanul* însă nu-și închipuia, că numai sufletul lui *Oziris* călătorise prin infern, ci însu-și *Oziris*, de aceea el credea că nu numai sufletul lui — o părticică din sufletul lui *Oziris* — va întreprinde aceeași fatală călătorie, ci dimpreună cu corpul, ceea-ce însemna, că după mărte, esista, în credința *Egipteanului*, o altă viață, și ca să pôtă străbate cu succes acea lungă călătorie, ca să pôtă ajunge la capăt, adică la reinviere, la reîntoarcerea de unde plecase — cum făcuse și *Oziris* — era de prima necesitate ca corpul să fiă conservat.

(Va urma.)

*) Ce este *Dumneșeu*; Ce este totul? — *Piudar* (fragm.).

O plângere a economilor de oi din Bran. Mai mulți economi români din Bran, cari se susțin din oierit, s'au prezentat adî în redacția noastră pentru a ne descrie situațiunea critică, la care sunt aduși prin faptul, că autoritățile din România încă din 1 Iunie o. au interzis din cauză de epidemie orî-ce transport din județele Muscel și Dimbovița. În aceste două județe Brănenii noștri pîrtă mare economie de oi, pe cari acum nici nu le pot aduce acasă ca să le vîndă, nici nu pot să întreținute măcar lâna lor, care reprezintă un capital de 10—15 mii floreni. Ce-i mai mult, lâna, care a fost tunsă pe un timp cam umed, e depusă în magazine, fiind expusă a se putrezi și nimici cu totul. De sine înțeles, că în urma acésta bieții oieri români sunt aduși în cea mai mare strîmtoare și amenințați a fi duși la sapă de lemn, fiindu-le legat întregul capital, din care trăesc și se susțin. Ei ar dori cel puțin, ca lâna — care a fost tunsă de pe oi stîmboșe, avînd proprietarii lor în privința acésta certificate în tîta regula — să și-o pîta aduce acasă, ceea ce credem, că n'ar fi un lucru imposibil, mai ales decît ar fi supus unui proces de desinfectare. Recomandăm atențiunei binevoitoare a onoratei direcțiuni generale a consiliului sanitar din București acésta plângere a Brănenilor noștri.

—o—

Institutele militare aveau pînă acum desavantajul, că tinerii crescuți în aceste institute nu erau calificați pentru nici o altă carieră, afară de cea militară. Pentru a curma acest desavantajul, după cum se asigură, Majestatea Sa a dat ordin, ca în viitor scólele reale pentru militari să fie într-o egale cu celelalte scóle reale, și testimoniile celor dintîi să fie egale cu testimoniile celor din urmă.

—o—

Avis publicului. D-na Laura Windhopp, învățătoareșă diplomată, face cunoscut, că începînd din 1 Octombrie n. o. va da instrucția din limba germană, franceză și italiană, precum și de pian atît pentru începători cît și pentru înaintați, după metoda conservatorului din Viena. Date detaliate a se afla la casa Stănescu, str. castelului (Burggasse) Nr. 48.

Din Caransebeș.

Suntem rugați a da loc următoarelor declarații:

Caransebeș, 7 Septembrie n.

În N-rii 156, 157, 161, 162, 163, 170, 171, 172 și 173 ai „Tribunei” din a. o. s'a publicat o serie de articuli subscriși de un anonim „Dela Cerna”. În acești articuli se inferă și calumniază activitatea D-lui D. Ilie Curescu și Patriciu Drăgălina, a celui d'întîi ca președinte, a celui din urmă ca membru de comitet al comunității de avere a fostului regiment confiniar românobanatic Nr. 13. Față de aceste atacuri calumniatoare, subscriși, ca membri de comitet ai comunității de avere, rugăm să se publice următoarele:

Averea comună a comunelor, a familiilor și altor îndreptățiți din fostul regiment confiniar românobanatic, care li-s'a conferit lor, drept rescumpărare a drepturilor lor de servitute, în înțelesul legii din 8 Iunie 1871, înarticolate după desființarea graniței prin art. de lege XXX: 1873, se administrează în înțelesul „statutului despre organismul și sfera de activitate a comunității de avere, în districtul fostului regiment confiniar românobanatic Nr. 13”.

În înțelesul acestui statut comunitatea de avere se administrează prin reprezentanța comproprietarilor averii comune a membrilor comunității de avere: prin comitetul ales de reprezentanță și prin funcționarii de avere. Anume comitetul, care reprezintă comunitatea de avere în afară, constă din 1 președinte, 4 membri ordinari și 4 membri suplenți. Acest comitet cu sediul în Caransebeș e deobligat să țină în fiecare lună cel puțin o ședință, la care să se fie de față toți membrii sîu suplenți

lor, și aceștia au să resolvăscă tôte agendele curente.

Tot în înțelesul acestui statut, drepturile președintelui se restring: a convoca și presida la adunări generale ale reprezentanței, a presida la ședințele comitetului și de a griji, ca decisiunile reprezentanței și ale comitetului să se eșecute, cîci comitetul întreg este responsabil reprezentanței comunității de avere.

Din cele espuse urmază, că ori-cine atacă administrarea comunității de avere, nu atacă pe președintele comitetului, ci comitetul întreg, cîci în urma organismului nostru președintele nu pîte face abuzuri fără de șcirea și consentimentul comitetului întreg. Comitetul nostru a fost ales de cîtră reprezentanța comunității de avere în unanimitate, și în tôte adunările generale a reprezentanței procederea comitetului în administrarea averii comune a fost declarată de corectă.

Intrebăm noi: cum viue un anonim, — care de bună sîma nu este membru al comunității de avere, — să infiereze administrația noastră de coruptă și se atace și calumnieze pe președintele nostru?

Cîci de-ar fi membru al comunității de avere, în înțelesul §. 11 din statut, ar avî drept de 2-ori pe an să-și facă observările, ce le află de lipsă, față de administrarea averii comune, și la cas de nu ar fi ales de reprezentant, avînd adunarea generală datorința să iée în considerațiune eventualele observări ale tuturor membrilor comunității de avere.

De-altmintrelea fiind tôte atacurile și calumniările în general ținute, ele propriamente nu se refer la administrarea comunității de avere, ci provin tôte din relațiuni și considerațiuni personale și sociale locale. Ca atacurile acestea de natură personală se aibă însă un interes mai general, au trebuit să fie combinate și aduse în neș cu starea noastră politică.

Față de astfel de încercări ne ținem de datorință a precisa punctul nostru de mînecare.

Datorința reprezentanței și a comitetului față de comunitatea de avere nu pîte fi alta, decît a administra averea comună în înțelesul legii și a statutului nostru de organizare. Noi nu vom trece sub nici o condițiune de dragul nimîni peste sfera de activitate impusă nouă prin lege și prin statut. Prin urmare declarăm pe toți aceia, cari voiesc să împingă reprezentanța comunității de avere și comitetul nostru, să iese din sfera sa de activitate, de dușmanii comunității de avere, de inimicii comproprietarilor averii comune, cari nu ținesc la alta, decît să pîrdă comproprietarii dreptul de-a administra ei singuri averea lor comună.

Mai aflăm de lipsă a face și unele observări mai speciale pentru orientarea membrilor comunității de avere și a publicului și anume:

Președintele comitetului nu este tot de-odată și conducătorul granițerilor, prin urmare d-l Ilie Curescu nu este și nici nu ambiționează să fie conducătorul granițerilor. Este neadeverată aserțiunea din Nr. 157 al „Tribunei”, că Traian Doda s'ar fi retras din fruntea comunității de avere disgustat fiind de purtarea d-lui Curescu-Drăgălina. Causa adevărată a retragerii lui este următoarea:

Prin statutul disciplinar propus de comitet și întărit prin Ministrul de interne, nu numai funcționarii comunității de avere, ci și președintele comitetului, cu excepțiunea membrilor de comitet s'au supus puterii disciplinare a vice-comitetului comitatens. În urma acestei dispușeri Doda nu mai pîte să rămîna președintele comitetului. Postul președintelui de comitet nu este numai post de onore, este un post greu legat de mult lucru și mare responsabilitate, de-ase-menea și membrii de comitet au de lucru și pîrtă mare responsabilitate.

De aceea în înțelesul art. 20 al statutului nostru de organizare, atît președintele, cît și membrii de comitet se rebonifică pentru serviciile și fatigiile, ce le preștau; aceste rebonificări se stabilesc de reprezentanța comunității de avere. Doda a

putut să abdică de dreptul ce-l avea la recompensa serviciilor prestate comunității de avere, dîr a face din acest incident imputarea altuia este un lucru nedemn și dejositor, cu atît mai vîrtos, cîci avem mai mulți funcționari, cari trag leasă mai mare decît președintele comitetului.

Înceind aceste observări speciale constatăm:

Că tôte atacurile și calumniările, ce se cuprind în articuli sus citați, încît privesc ele activitatea d-lor Curescu-Drăgălina, ca președinte resp.: ca membru de comitet a comunității de avere, sunt neadeverate; ele provin din isvor necurat, adică din relațiuni personale și sociale locale.

Tot-de-odată declarăm, că comitetul întreg primesce asupra sa solidar tîta responsabilitatea pentru corecta administrațiune a Comunității de avere.

Mihail Popovici m. p., Iancu Pirtea m. p., membru al comitetului Comunității de avere. membru în comitetul Comunității de avere.

Iuliu Musta m. p., membru în comitetul Comunității de avere.

Literatură.

O dragălașă și fîrte prețioasă colecțiune de episode, novelete și povestiri istorice a apărut în Tipografia „A. Mureșianu” din Brașov, intitulată: „Traista cu povești a lui P. Brosteanu”. Format mic și estetic, în mîrime de 138 pag. Prețul 20 cr. Nu putem în de-ajuns recomanda, mai ales pentru bibliotecile noastre populare, acésta colecțiune de scrieri istorico-beletrestice, atît de rarî în literatura noastră, cari tôte au o tendință eroică națională pe cît de interesantă, pe atît și de amuzantă. Cei ce în timpul din urmă au cetit foiletonel publicate de d-l autor P. Brosteanu în numerii de Duminecă ai diarului nostru, au cunoscut valorea netăgădînită a scrierilor d-sale, atît de mult aprețiate din pîrtea cetitorilor.

Convocare.

P. St. acționari ai institutului de credit și păstrare „Rîureana” se invită la a III-a adunare generală extra-ordinară, care se va ținî la 27 Septembrie st. n. 1896 la 2 ore p. m. în localitatea institutului.

Programul adunării:

1. Modificarea §§-lor 38 și 40 din statute, referitori la împărțirea profitului curat.
2. Pertractarea proiectelor însoițate la presidiu în sensul §-lui 22 din statute.
4. Alegerea a 2 membri pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sunt făcuți atenți la prescrișele §§-lor 8 și 9 din statute.

Cap. Mîndăstur, la 31 Aug. 1896.

Direcțiunea.

NECROLOG. Subscriși cu inima înfrîntă de durere aduc la cunoștința consăngenilor, amicilor și tuturor cunoscuților, cumă neuitata lor mamă, sîoră, bunică etc. Panfil Sofia văduva după Kováts Károly după un morb greu și îndelungat împărțășit fiind cu santele sacramento și-a dat nobilul sîu suflet în mînile Creatorului în 8 Septembrie n. 1896 la 8 ore dimineța în etate de 85 ani.

Rămășițele scumpei defuncte se vor transporta dela locuința D-lui Ivan Oros Russu din Vidrasu la Reșhinul unguresc și se vor aședa spre eternă odihnă, după ritul bisericeii gr. cat., în 10 Septembrie n. după amiazi la 4 ore în cimiterul din Reșhinul ung. — Fiă-i țărana ușoră și memoria binecuvîntată!

Vidrasu, 8 Sept. 1896.

Ivan Oros Russu subjede reg. în pensiune. George Pop director de finanțe ca gineri. Helena O. Russu născ. Kováts; Tiția Pop născ. Kováts, ca fiice. Silvia Cirlea n. Russu; Virgil Russu oficiant de saline; Victor Russu oficiant la corpul tehnic; Aurel Russu econom, ca nepotă și nepoți.

Voci din public*).

Brașov, 28 August v. 1896.

Mult stim. D-le Redactor!

Spre orientarea publicului și spre liniștirea poporului bisericeii noastre din Brașov — Sf. Nicolae — Te rugăm a publica în prețuita D-tale foia următoarea

Declarațiune:

Dorind a vedî curmate neînțelegerile și animositățile dela biserica noastră și voină a scîpa odată poporul de îndelungata agitație, în care e ținut, subscriși declarăm în numele partidului nostru, că deși alegerea de preot sîvîrșită la biserica Sf. Nicolae în 18 August v. c. s'a făcut sub o rară presiune a unora din organele administrației bisericeii rîstre și deși acésta alegere e lipsită de multe formalități strict prescrișe prin legile bisericeșor, totuși din motivele mai sus amîntite am hotărît, a nu recura în contra numitei alegeri și a lăsa tîta cauza la aprețierea forurilor competente superioare.

Ioan Dușoiu, Teodor Nicolau, Irodion Neguț, Iordan I. Munteanu Mihail Rusu.

SCIRI ULTIME.

Berlin, 10 Septembrie. Comitetul de ajutorare armenesc și-a ținut adunarea în hala de bucate și cu acésta ocașiune Hamazan accentuă, că persecuțiunea Armenilor duréză acum de 20 de ani, în care timp, conform celor mai sigure date au fost măcelăriți 88,243 Armeni, pînă cînd în ace-lași timp au cădît jefă numai 1240 de Turci.

Madrid, 10 Septembrie. Diarul „Heraldo” anunță, că în mai multe localități din cercul Bunol din Spania sau semnalat mișcări revoluționare.

Paris, 10 Septembrie. Adî după amedîi un cyclon teribil a băgat spaimă în toți, orcanul a răsturnat multe trăsuri și a dărîmat multe case. Mai multe viețe au cădît victimă.

DIVERSE.

Legenda riului „Humora” și a cetații „Gura-Humora”, din Bucovina. În timpurile fîrte vechi nu erau în Bucovina mori de apă, ci numai mori de vînt. Și mori de vînt erau mai în tîră țera. Și eran fîrte mulți morari români în Bucovina. Eră pe cînd a domnit în țera Moldovei Voievodul Ștefan pe care îl numesc cel mare, s'au întemplat cum că au venit Tătarii și au avut lupte cu dînsul. Și s'au bătut în multe localități și mulți viteji români au perit în acele lupte. Dîr Ștefan s'a arătat viteț și în aceste lupte cu Tătarii și era demn de poporul moldovan, ce-l cărmuia. Tătarii fură bătuti, și hordele lor s'au întors înapoi în stepel de unde au venit. Dîră mulți dintre Tătari, stînd cît-va timp în țera noastră, nu au mai simțit dorul de-a se întorce înapoi în locurile cele pustii de pe lîngă Marea Neagră, ci le-au plăcut mai mult să rămîie pentru totdeuna în Moldova și în Bucovina, deore-ce aici erau cîmpuri mînoșe. Și era un Tătar, ce se chema Hu-Mervan. Hu era numele lui și Mervan însemnă pe limba Tătarilor, meșter. Adecă Hu-Mervan însemnă meșterul Hu. Și era el meșter în a face mori de apă, cum nu s'a mai vedît astfel de mori nicîrî pînă atuncî în tîta Moldova. Hu-Mervan a construit astfel de mori de-alungul unui rîu din Bucovina, ce se chema atunce rîul Dîmnei, și care se vîrsa în rîul Moldova. Eră de atunce rîul Dîmnei s'a numit de popor rîul Humora, întru amintirea morilor pe care Hu le făcuse acolo. Eră lîngă mîra, ce era în locul unde Humora se varsă în Moldova, s'a făcut un sat, ce cu timpul a devenit un târgușor și acum e un orașel. Acest orașel se chiamă Gura-Humora. (Cules din gura poporului).

* Pentru cuprinsul celor publicate sub rubrica acésta Redacțiunea nu ia răspunderea.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Septembrie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de coroane ung. 4%	99.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	123.15
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonuri rurale ungare 4%	97.45
Bonuri rurale croate-slavone.	97.50
Imprum. ung. cu premii	155.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de argint austr.	101.80
Renta de aur austr.	123.35
Losuri din 1860.	145.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	954.—
Acții de ale Băncii ung. de credit.	412.50

Acții de-ale Băncii austr. de credit.	374.75
Napoleonori.	9.53
Mărci imperiale germane	58.62 1/2
London vista	119.55
Paris vista	47.50
Rente de coroane austr. 4%	101.30
Note italiene.	44.40

Cursul pietei Brașov.

Din 11 Septembrie 1896.

Banconote rom. Camp.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Camp.	9.43	Vënd.	9.46
Napoleon-d'ori Camp.	9.50	Vënd.	9.53
Galbeni Camp.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble rusești Camp.	126.—	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.30	Vënd.	—
Lire turoesești Camp.	10.60	Vënd.	—
Scris. fono. Albina 5%	100.75	Vënd.	110.75

Mare expoziție artistică

de

TABLOURI ORIGINALE

Deschiderea mâne Joi în 8 Sept.

în clădirea cea nouă a Dlor Lang & Rosenthal
Strada Porții parterre.

Colecția conține tablouri de Fr. v. Friedleander, Fr. v. Defregger, Prof. E. Böhm, Prof. C. Schleicher, J. Bardigoni, E. Charpentier, J. Dumont, F. v. Persaglia, R. Wagner, F. Ditz, E. Brandt, R. Alott, precum și cele două **icône premiate** ale Prof. I. E. Gaiser în München, Cardinal Richelieu la concert la curtea Louis XIV. și Parthie suregagnie.

Intrarea de persoană **30 cr.** Militari și școlari jumătate.

Espoziția va ținea câteva zile.

Direcția.

Membru Juriului expoziției milenare 1896.

Seson de Toamnă și Îernă.

Avem onorea a atrage din nou amicala atențiune a On. p. asupra **fabricatelor noastre proprii** de

Postavuri și mărfuri de modă

cu deosebire asupra **stofelor de pardesuri, rocuri de ernenă (paltone), uniforme, pleduri pentru bărbați.**

Nu mai puțin recomandăm fabricatul nostru

Loden Ardelenesc

ca specialitate: **Touriștilor, amatorilor de sport, economilor și țeranilor.** În privința durabilității și solidității este de preferat așa numitul **Loden de Stiria și Tirol** de aceea este foarte potrivit pentru **costume de gimnastici, vênat, Havelochs și mantale.**

Ne rugăm de o cercetare cât mai numărösă

WILHELM SCHERG & C-ie.

3-12

Membru Juriului expoziției milenare 1896.

A V I S!

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se pot face și retroi ori și când dela 1-ma și 15 a fii-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca expedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonază din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurit și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrisei administratiunii. În cazul pu-

blicării unui ananțiu mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“

Nici o Damă
se nu negligă de a-și
procura

COLECȚIUNEA DE MOSTRE

complet arangiate,

care se trimet franco, conținând

un asortiment bogat de

stofe de lână

negre și colorate,

Catifele, Mătăsării

și Velvets englesesc.

Barchent, Flanele de spălat

sadea și cu desemnuri,

Stofe de postav, pentru CONFECTIONARE de

Pardesiuri de Dame și Bărbați

Pânzării de in și mărfuri de bumbac,

Pânzături, albituri de pat, Basmale etc. etc.

Au apărut din nou.

JURNALELE noastre de MODĂ,

car se trimet On. clientelă gratis și franco și conțin:

desemnuri originale, pentru novități de **Pălării de Dame,**

Confection, Toilette, Blouse, Inpletituri și blane.

Haine de bărbați și de copii. Albituri de bărbați, dame și copii.

Perdele, Portiere, Covore de salon și podini, Coperte de pat, Pânzături,

Velințe cusute de flanel și de Plüsch, pentru voiage etc. etc.

Grand Magasin „AU PRIX FIXE“

BRÜDER HIRSCH & C-o., nur WIEN I., Graben Nr. 15.

NB. Pentru executare promptă și solidă a comandelor garantéză firma noastră, deja recunoscută ca reală.